

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45

гр. О., 26.06.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

като разглежда докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20246000600040 по описа за 2024 година

образувано по частна жалба от адвокат Х. Д. от АК - Пловдив, срещу Разпореждане № 38/01.04.2024 г. по АНД № 206/2023 г. по описа на Военен съд - Пловдив.

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 323, ал. 2 от НПК.

С обжалваното разпореждане № 38/01.04.2023 г. по описа на съдията – докладчик по АНД № 206/2023 г. по описа на Военен съд – Пловдив е върнал жалбата на адвокат Х. Д., АК - Пловдив, като пълномощник на обвиняемия А. И. А. срещу решение № 1/22.02.2024 г., постановено по АНД № 206/2023 г. по описа на ВС - Пловдив, на основание чл. 323, ал.1, т.2 от НПК, като е приел, че жалбата е просрочена.

Срещу разпореждането е постъпила частна жалба от адвокат Д., вх. № 600/08.04.2014 г. по описа на Военен съд – Пловдив. Сочат се доводи, че разпореждането е незаконосъобразно. Развиват се съображения за това, че в открито съдебно заседание съдът е обявил решение, което не е съдържало мотиви. Твърди се, че първоинстанционният съд не може да обявява решение без мотиви, тъй като законодателят е предвидил възможност по реда на глава двадесет и осма от НПК постановяване на решение, в едномесечен срок от обявяване на делото за решаване, като неразделна част от него са мотивите към него. Посочват се аргументи, че не е предвидена възможност да се прилагат субсидиарно правилата на НПК, а точно обратното - законодателят е препратил към правилата на ЗАНН. Липсва правна възможност съдът да се произнася с решение и отделно да постановява мотиви по глава Двадесет и осма от НПК, което според него следва да означава, че към датата на депозиране на частната жалба съдът все още не се е произнесъл, както и, че не е съобщено на страните за произнасянето, а от там и няма как жалбата да е

просрочена. Развиват се доводи, че дори да може първоинстанционния съд да се да постанови мотиви отделно от Решението по Глава двадесет и осма от НПК, то мотивите могат да се обжалват отделно по реда на НПК.

Моли съда да отмени разпореждането и да върне делото на първоинстанционния съд с указания по администриране на въззивната жалба.

Срещу частната въззивна жалба, предмет на настоящото производство, е постъпило възражение от прокурор при Военно-окръжна прокуратура – Пловдив, с което изразява становище, че жалбата е просрочена, а разпореждането за връщане е правилно и законосъобразно.

Въззивният съд, като съобрази възраженията на жалбоподателя, провери изцяло обосноваността и законосъобразността на обжалваното разпореждане и за да се произнесе, взе предвид следното:

Частната жалбата е подадена в 7-дневния законоустановен срок по чл. 342 от НПК, от активно легитимирана страна и е процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Производството по делото пред първата инстанция е образувано по внесено постановление по чл. 375 от НПК за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание. С решение № 1/22.02.2024 г. по АНД № 206/2023 г. по описа на ВС – Пловдив обвиняемият ефрейтор А. И. А. от в.ф. – К. е признат за виновен, в това, че на 04.03.2023 г. около 3.00 -3.20 часа в гр. С., в клуб „О.“, нанесъл удар с ръка (шамар) по лявата буза на гр.л. С.С.Г., като ударът обхванал челюстта и лявото му ухо, с което му причинил контузия на лява лицева половина и лявото ухо – болка и страдание без разстройство на здравето, като телесната повреда била причинена по хулигански подбуди и по същото време и място нанесъл удар с ръка (шамар) на гр. л. А.А.К. на 17 години, като ударът попаднал в лявата ѝ страна над ухото, с което ѝ причинил контузия на главата – болка и страдание без разстройство на здравето, като телесната повреда била причинена по хулигански подбуди и на повече от едно лице – престъпление по чл. 131, ал.1, т.4, пр.3 и т. 12, пр.1, вр. чл. 130, ал.2 от НК, като обвиняемият е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на две хиляди лева. Със същото решение съдът се е произнесъл и по разноските.

На 22.02.2024 г. видно от протокол № 31/22.02.2024 г. от проведено съдебно засаждение по делото, приложен на л. 170 от АНД № 206/2023 г. по описа на ВС - Пловдив, решението е обявено публично, в присъствието на обвиняемия, защитника му адв. Д. и прокурор, като им е разяснено правото да го обжалват и протестират в 15 -дневен срок, а именно до 09.03.2024 г. Мотивите към първоинстанционния съдебен акт са изготвени на 09.05.2024 г. Обвиняемият А. е подписал собственоръчно разписка (вж. л. 191 от н.д.), за това, че е уведомен за правото му да обжалва решението на съда в 15 – дневен срок пред Военно-апелативния съд лично или чрез адвоката си. Защитникът му също е присъствал на обявяване на решението на съда, в съдебното

заседание проведено на 22.02.2024 г.

Установява се безспорно, че 22 (двадесет и два) дни след изтичане срока на обжалване на съдебния акт, а именно на 01.04.2024 г. в деловодството на Военен съд-Пловдив е депозирана въззивна жалба, вх. № 561/01.04.2024 г. от защитника адв. Х. Д., като пълномощник на обвиняемия А. И. А. срещу решение № 1/22.02.2024 г. по АНД № 206/2023 г. В нея са развити съображения досежно недопустимост на решението на първоинстанционния съд. По делото е постъпило и допълнение към въззивната жалба, вх. № 828/21.05.2024 г. по описа на ВС – Пловдив, в която са развити нови съображения и е направено искане съд решението да бъде отменено, а обвиняемият да бъде признат за невинен.

Процедурата по администриране на въззивната жалбата е специален самостоятелен етап при образуване на въззивното производство. В конкретния случай, компетентен за извършване на проверка на съответствието на въззивната жалбата с посочените в чл. 323 от НПК изисквания, респ. да върне жалбата е съдията – докладчик при първоинстанционния съд. Налице е подготвително действие с оглед образуване на въззивното производство и проверка за наличие на допустима и редовна жалба. В Тълкувателно решение № 5/18 г. по т.д. № 5/2017 г. ОСНК на ВКС, ясно е разписан и алгоритъмът, който инстанциите следва да съблюдават, при администриране на жалбата. Поради двустепенния характер на контрола при обжалване или протест срещу съдебен акт, компетентен за извършване на проверката за тяхната годност - съответно да постанови връщането им, е съдията – докладчик от първостепенният съд, когато се касае до въззивно обжалване.

Несъстоятелни са доводите в частната жалба, че приложимия закон не е НПК, а ЗАНН. Това е така, защото по ЗАНН административно-наказателното производство започва с акт за установяване на административно нарушение и завършва окончателно с произнасяне на административно-наказващия орган с наказателно постановление. В съдебната фаза се проверява законосъобразността и правилността на акта на административно наказващия орган.

Производството пред компетентния наказателен съд по НПК, какъвто в случая е Военен съд – Пловдив, по Глава двадесет и осма от НПК е различно. Основанието му е приключило досъдебно производство за извършено престъпление от общ характер, за което при наличието на определените предпоставки законодателят е приел, че деецът не следва да бъде наказан с предвиденото в НК наказание, а трябва да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Различният подход при наказуемостта на дееца не заличава престъпния характер на извършеното деяние и не го превръща в административно нарушение, още повече, че освобождаването на дееца от наказателна отговорност протича по реда на Глава двадесет и осма от НПК, като се прилагат общите правила на

процесуалния закон. Нормата на чл. 379 от НПК предписва, че при решаване на делото по реда на Глава двадесет и осма от НПК се прилагат разпоредбите на чл. 17-21 от ЗАНН. Тези разпоредби не се отнасят до процесуалния ред за разглеждане на делото и не изключват приложението на общите правила на НПК, нито превръщат диференцираната процедура по Глава двадесет и осма от НПК в административно производство. Смисълът на диференцираната процедура по Глава двадесет и осма от НПК не е да се уреди различен от общоприетия в НПК процесуален ред при постановяването на съдебния акт, а да се въведе по-бърза и облекчена процедура в случаите, когато още на досъдебното производство прокурорът е установил наличието на предпоставките за приложение на чл. 78а от НК.

В Тълкувателно решение № 3 от 20.11.2014 г. по т.д. № 3/2014 г. ОСНК на ВКС е посочено, че при постановяване на решение по реда на чл. 378, ал.4 от НПК се прилагат правилата на чл. 300 и чл. 301 от НПК, а съдът е обвързан с принципа на чл. 259 от НПК за непрекъснатост на съдебното заседание. Поради това, срокът по чл. 319 от НПК за обжалване и протестиране на решението по чл. 348, ал.4 от НПК започва да тече от момента на неговото обявяване. В настоящия казус присъдата е обявена публично на 22.02.2024 г. Срокът по чл. 319 от НПК за обжалване и протестиране на решението по чл. 348, ал.4 от НПК започва да тече от момента на неговото обявяване.

Употребеното от законодателя родово понятие по чл. 348, ал.4 от НПК за акта, с който съдът се произнася в производство по Глава двадесет и осма от НПК "решение", предвижда правомощия, изискващи преди упражняването им да се отговори на въпроси, на които съдът дължи отговор при постановяване на присъда. От друга страна, с освобождаването на обвиняемия от наказателна отговорност престъпният характер на извършеното деяние не се заличава.

Очевидно следствие от това е, че обявяването на решението е етап от съдебното заседание, следващ незабавно приключването на пренията на страните, последната дума, оттеглянето на съвещание и постановяването на решението. Допустимо е изготвянето на мотивите към решението да бъде отложено по аргумент от чл. 308 от НПК, но не и на диспозитива. Необявяването му по реда на чл. 310, ал. 1-3 от НПК съставлява нарушение на принципа на непрекъснатост на съдебното заседание, съгласно чл. 259 от НПК. Решението по чл.378 ал.4 от НПК подлежи на обжалване и протест по реда на Глава двадесет и първа от НПК (ал. 5 на чл.378 НПК) и съобразно разпоредбата на чл.319 ал.1 от НПК, срокът за това е петнадесетдневен от неговото обявяване.

При наличните данни по делото, разпореждането за връщане на

въззивната жалба на защитата на обвиняемия е правилно и законосъобразно. Изискванията към срока и съдържанието на въззивната жалба се съдържат в чл. 378, ал. 5 вр. чл. 319, ал.1 и чл. 320 от НПК и неизпълнението им води до нередовност на въззивната жалба. В конкретният случай, защитникът е депозирал въззивна жалба с просрочие, което правилно е дало основание на докладчика по делото пред първоинстанционния съд да върне жалбата му срещу първоинстанционното решение. При това положение обстоятелството дали съдържанието на самата жалба или допълнението към нея е съответно на изискванията е ирелевантно за редовността на жалбата, тъй като е постъпило извън законовия срок за това, което има за последица връщане на въззивната жалба на подателя ѝ, съгласно изричната разпоредба на чл. 323, ал.1, т.2 от НПК.

По делото не се съдържат данни и да е било депозирано искане за възстановяване на пропуснат срок, което да е било отправяно до първоинстанционния съд при условията на чл. 186 от НПК и в седемдневен срок от деня, в който са престанали да действат причините за пропускането му, каквито данни по делото категорично липсват.

Настоящия въззивен съдебен състав намира, че разпореждането за връщане на жалбата, като просрочена е правилно и законосъобразно, поради което разпореждането следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Въз основана изложеното и на основание чл. 341, ал. 2, вр. чл. 323, ал. 2 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 38/01.04.20234 г. по АНД № 206/2023 г. по описа на Военен съд – Пловдив.

Определението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____